

Nú vilja »teir« avtaka Fróð- skaparsetrið

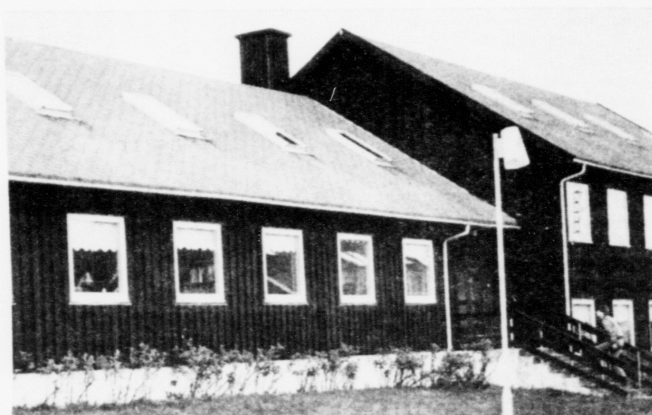
FRAMFERÐARHÁTTUR figgjarmálaráðharrans hevur gjørt mangan føroyingin ørkymlaðan. Eina ætlan fyri og aðra eftir avdúkar hann í fjølmiðlunum í besta propagandastili — uttan at samgongufelagar hansara vita av nøkrum. Og úrslitið er rumbul í landsstýrinum. Hóttanir um samgonguslit hoyra til gerandisdagin. Men einki tykist hjálpa. Tí figgjarmálaráðharrin hevur sín máta at siga tingini uppá. Og henda kann eingin vika. So kunnu Lasse, Óli og Tordur goygja og leika í so galið teir vilja.

TANN siðsta »bumban«, sum figgjarmálaráðharrin er komin við, er ætlanin at hækka skattin fyri harvið at fáa 150 mill. kr. aftrat í landskassan. Hesin peningur skal hjálpa tí hart raktu fiskivinnuni. Tey eru helst mong, sum spyrja, hvar logikkurin er, nú tá tey aftur og aftur hava hoyrt og lisið sama figgjarmálaráðharrina

siga frá, at tann parturin av vinnulivinum, sum ikki kann standa seg uttan almenna hjálp, hann má bara falla.

KRING landið hevur margháltligi solopolitikkur figgjarmálaráðharrans eisini sett rumbul í. Í Norðoyum er lokalblaðið Norðlýsið farið at seta spurnartekin við politikk landsstýrisins og spyr, hvat tað ætlar, tá tað verður sagt, at tað almenna skal spara og vit so siggja, at veruliga úrslitið er, at skattaborgarin skal gjalda meira. Norðlýsið heldur, at landsstýrið skal sópa fyri egnum durum, áðrenn tað krevur eykaskatt frá fólki. Eitt gott hugskot, sigur blaðið, er, at vit avtaka Fróðskaparsetrið, eitt universitet, ið ongan rimuligan møguleika hevur fram yvir kortini. Sendið lærararnar har úti til studentaskúlarnar. Tá høvdu vit spart 80 mill. kr., skrivur Norðlýsið.

JÚ, mangt lægið verður sagt og skrivað í hesum døgum. Hasi orðini í Norðlýsinum áttu, eins og mangt av tí figgjarmálaráðharrin kemur fram við, als ongantið at sæð dagsins ljós. Sjálvandi hava



vit brúk fyri Fróðskaparsetrinum. Í hesum viðfangi skal viðmerkjast, at júst tá talan er um henda stovn, so nevur Tjóðveldisflokkurin megnað at spart. So her hevur blaðstjórin á Norðlýsinum longu fingið ein part av sínum aggressiónum móti slikum stovni sum Fróðskaparsetrinum mettaðan. Um so Tjóðveldisflokkurin í Tinganesi hevur ætlanir um at líkvidera henda stovn, eru vit óvítandi um. Men tað er givið, at pilka vit ov nógv við uppbygging-

ina av stovnum so sum Fróðskaparsetrinum og øðrum mentanarstovnum, so er vandi á ferð. Hetta fer at koma okkum aftur um brekku.

HELDUR átti bæði Norðlýsið og figgjarmálaráðharrin at lurtað eftir teimum, eitt nú formanni Javnaðarflokksins, sum aftur og aftur hava vist á, hvaðani vit kunnu fáa fleiri pengar í landskassan, nevniliga frá teimum mongu óskattaðu milliðnum í okkara samfelag.

sosigatey

NORÐLÝSIÐ

Hvar er logikkurin?

Hetta er heitið á oddagreini í Norðlýsinum hesa vikuna.

Blaðið skrivur um sparing og eykaskatt landsstýrisins og spyr, um landsstýrið veruliga væntar, at vanligi skattgjaldarin fer at gjalda við gleði, tá hann samstundis veit, at figgjarløgtingsløg-in framvegis loyvir ótálmaðari almennari nýtslu og blaðið heldur fram:

»Den er for langt ude«, sum danir siga. Eitt gott hugskot hjá landsstýrinum og samgonguni til fyrst at sópa fyri egnum durum hevði óivað verið at teir kunngjørdu, at vit t.d. avsógu Fróðskaparsetrið, eitt universitet, ið

ongan rimuligan møguleika hevur framyvir alikavæl. Sendið lærararnar har út til studentaskúlarnar, ið frammanundan skriggja eftir lærarakreftum. Beinavegin vunnur vit 80 mill. kr.

Tí kunnu ikki við tykkara besta vilja meina, at bert hann, ið stendur við gronini niðri í stampinum skal gjalda. Onnur kunnu leggja fram lønarkrøv og harvið kompensera fyri tollögum og skattalögum, men hvar skal neyðars fiskimaðurin senda rokningina, tá gríkin ella amerikumaðurin sigur, at hann ikki vil gjalda meira fyri fiskin?

Helst allir føroyingar eru samdir um, at vit nú mugu seta nýtsluna niður,

og at vit mugu spara, men visið tykkum sum góðar undangongumenn og byrjið við okkara alt ov stóra almenna yvirbyggingi, skrivur Norðlýsið.

DAGBLAÐIÐ

Afrikanskt vadaverk

Dagblaðið skrivur um føroyskt virksemi í Afrika. — Blaðið nemur við projektið hjá Faromar í Senegal. Dagblaðið skrivur:

Í fleiri ár hevur landsstýrið stuðlað fyrirkunni African Seafood, so hon kann gerast eitt ikast til føroyska búskapin og geva føroyskum skipum høvi til fiskiskap uttan fyri egnan heimasjög. Faromar eigur smá 20% av partapeninginum í African Seafood.

Henda roynd at livbjarga egnum skipum og at menna eitt tilfaturskomið land í Afrika er skilagoður tanki. Fiskavirkið í Dakar er ikki ólíkt eini Føroyingahavn í Grønlandi, ið kann virka sum ein framleiðslustøð og koma føroyska búskapinum til góðar.

Higartil eru nakrar milliðir lagðar í virkið á landi, sum hevur tikið fimm ár at byggja, og bert eitt skip er farið niður at fiska. Gekst tí væl, fylgdu ivaleyst onnur eftir.

Føroysku myndugleikarnir hava vist tiltakinum stóra vælvild, sum sjálvsagt er. Hin vegin hava lögting og landsstýrið brúkt allar snildir og mobiliserað allan teinkiligan kleyvarskap til at leggja fot fyri og forkoma eini aðrari roynd hjá føroyskum skipum at útvega sær livlíkindi longri suðuri á somu vesturafrikansku strondini.

Nú sær svart út hjá virkinum í Dakar hjá Senegal Seafood og tí eina føroyska skipinum har. Gævi satt, at føroyska felagnum eydnaðist at loysa trupulleikarnar, so peningurin, vit hava sett til, og skipið, ið er farið til fiskiskap har, koma til sættis. Landsstýrið má stuðla av øllum alvi.

Siðani nevnið blaðið føroysku fiskiskipini í Namibia og Suðurafríka og skrivur, at tað er ringt hjá skipunum at fáa fiskiloyvi til fria veiðu, eftir tað skarnsviðferð, lögtingið gav hesum málinum afturfyrí vælvildina frá Suður-

afrika og Namibia móti okkara skipum.

YGGJA TÍDINDI

Eykaskattur — inntøkukradd

Nevna Oyggjatiðindi oddgreinina mikudagin. Blaðið nemur við spurningin um eykainntøkulug og heldur figgjarmálaráðharran hava vadað ov langt út. Heldur skuldi Finnbogi Isakson farið eftir tí peningi, sum als ikki verður skattaður. Tað, sum stutt og greitt krevst, er at fáa fatur í tí milliðini, sum ongantið kemur til skattingar, skriva Oyggjatiðindi og enda við hesum orðum: Tað má eisini vera eitt krav, at áðrenn menn koma fram í fjølmiðlunum við sermerktum ynskjum ella krøvum, hevði tað verið ein fyrimunur, um øll samgongan stóð aftanfyri.

